

[Krag.]

Naar det ærede Medlem saa her paa ny synger en Sørge sang over Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, har vi jo hørt den mange Gange. Jeg maa nu sige, at det er gaaet med den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, som det gaar med mange Mennesker, der først finder Anerkendelse, naar de ikke er mere, naar de er afaaet ved Døden. For er der noget, man kritiserede i Aarene fra 1921 og frem til 1927, var det netop den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse og dens uhyre Utilstrækkelighed. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har lige saavel som andre ærede Ordførere for Socialdemokratiet i den Periode ude i de Kredse, som var interesseret i den tilvejebragte Ordning, oparbejdet en Stemning mod den, som jeg rundt om i Landet ved mangfoldige Lejligheder har faaet et særdeles tydeligt Udtryk for. (*Einer Jensen*: Det passer ikke). Det ærede Medlem siger, det passer ikke. Hvor kan han sige det, han kan jo ikke vide noget om den Stemning, jeg har mødt ude i Landet? Han har oparbejdet den og har en væsentlig Del af Ansvar det derfor.

Det ærede Medlem glæder sig over, at det ikke lykkedes mig at faa tilvejebragt en forbedret Ordning af hele Hjælpekasseforvaltningen. Det ærede Medlem kan glæde sig og skal have Lov for mig til at have denne Glæde, og han maa ogsaa gerne give Udtryk for den, saaledes som han gentagne Gange har gjort. Men Forholdet er alligevel det, at denne Anvendelse af Hjælpekasserne ikke er i Overenstemmelse med Hjælpekasselovgivningens Bogstav og aldeles ikke med dens Aand.

Derfor er det fornødent, at vi paa dette Punkt kommer til en anden Ordning, og denne anden Ordning kan, som de Herrer meget vel ved, og som de ogsaa gennem Forslaget fra Fællesudvalget har givet Udtryk for, kun tilvejebringes paa Forsikringsgrundlag. Beskæftigelsesproblemet er ikke løst. Det viser de faktiske Forhold og selve denne Forhandling, her finder Sted. Derimod er Understøttelsesproblemet løst gennem den Lovgivning, som tilvejebragtes i 1921, og som med Hensyn til Støtten til saadanne, som havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, ændredes i 1927.

Det er muligt, at denne i 1927 tilvejebragte Ordning lider af Mangler. Da man fra Arbejdsløshedskasseledelsens Side

henvendte sig til mig i Sommeren 1928, erklærede jeg mig straks rede til en Forhandling om en saadan Ændring i den trufne Krisekasseordning, som kunde gøre det sandsynligere, at et betydeligt Antal Krisekasser oprettedes. Vi fik en Lov — i November tror jeg det var — i 1928, som imødekom de Krav, der den Gang rejstes. Det viste sig imidlertid, at man under Behandlingen af Arbejdsløshedsloven af 1927 her i dette Ting og gennem den Agitation, der derefter var foretaget ude i Landet, havde beredt hele denne Ordning saadanne Vanskeligheder, at man, skønt man fra Arbejdsløshedskassernes Side opnaaede saadanne Vilkaar, som dens Ledere paa dette Tidspunkt ønskede, alligevel ikke var i Stand til at faa Krisekasser oprettet.

Derfor er det muligt — og jeg lægger megen Vægt paa, at vi her naar til et Resultat, saaledes at Krisekasserne bliver tilknyttet de flest mulige Arbejdsløshedskasser —, at vi paa visse Punkter maa ændre og forbedre den Ordning, som vi fik i November 1928, og det er Udtryk for en saadan Betragtning, man har villet give i Landstinget ved det Forslag til Ændring i den bestaaende Krisekasseordning, som man der fremsatte og vedtog.

Nu er det ganske sikkert, at der er Punkter i den gældende Krisekasseordning, som man gennem Landstingsflertallets Forslag ikke har behandlet, og her er af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen peget paa et saadant Omraade, nemlig Spørgsmaalet om ændrede Vilkaar for Krisekassens Aabning. Hvis Regeringspartierne havde været rede til at forhandle paa det Grundlag, som gennem Landstingets Vedtagelse var skabt, og havde sat ind paa dette Punkt, nu vel, saa kunde vi meget vel have talt om denne Sag, hvad det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ogsaa særdeles vel ved. Men det har man ikke gjort, man har valgt en helt anden Fremgangsmaade, man har valgt at holde sig til et Forslag, som tidligere havde været præsenteret paa Rigsdagen og der forkastet, nemlig det af Socialministeren i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag til en Ændring i den bestaaende Krisekasseordning.

Naar Regeringspartierne virkelig lægger en saadan Vægt paa at naa et Resultat, som det nu efter det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Udtalelser synes at have været Tilfældet, er det besynderligt, at man stillede saadanne Vilkaar for overhovedet at medvirke til et Resultats Opnaaelse, som